

Svensk författningssamling

Lag om företagsnamn

Utfärdad den 15 november 2018

SFS 2018:1653

Publicerad
den 20 november 2018

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs² följande.

1 kap. Grundläggande bestämmelser

Företagsnamn och andra näringskännetecken

1 § Företagsnamn är den benämning under vilken en näringsidkare driver sin verksamhet. Om en del av verksamheten drivs under en särskild benämning, utgör denna ett särskilt företagsnamn. Det som sägs om företagsnamn i denna lag gäller även för ett särskilt företagsnamn.

Annat kännetecken som en näringsidkare använder för sin verksamhet vid sidan av ett företagsnamn kallas sekundärt kännetecken.

Den gemensamma benämningen för företagsnamn och sekundära kännetecken är näringskännetecken.

Förvärv av ensamrätt

Ensamrätt genom registrering eller inarbetning

2 § En näringsidkare förvärvar ensamrätt till ett företagsnamn genom registrering eller inarbetning. Ensamrätt till ett sekundärt kännetecken förvärvas genom inarbetning.

Ett företagsnamn registreras enligt bestämmelserna i denna lag och vad som föreskrivs i annan författning om registrering av visst slags företagsnamn. Ensamrätten till ett registrerat företagsnamn gäller inom det område som registreringen omfattar.

Ett näringskännetecken ska anses inarbetat om det här i landet inom en betydande del av den krets till vilken det riktar sig (omsättningskretsen) är känt som beteckning för den verksamhet som bedrivs under kännetecknet. Om näringskännetecknet är inarbetat endast inom en del av landet, gäller ensamrätten endast inom det området.

Ensamrätt till varukännetecken och personnamn som näringskännetecken

3 § Den som innehar ett varumärke eller ett annat varukännetecken har ensamrätt till kännetecknet som näringskännetecken. Om varukännetecknet är skyddat endast inom en del av landet, gäller ensamrätten endast inom det området.

¹ Prop. 2017/18:267, bet. 2018/19:NU5, rskr. 2018/19:14.

² Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/48/EG av den 29 april 2004 om säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter, i den ursprungliga lydelsen.

Den som använder sitt personnamn som näringskännetecken har ensamrätt till kännetecknet som näringskännetecken, om namnet har särskiljningsförmåga för den verksamhet som det används för. Om namnet används endast inom en del av landet, gäller ensamrätten endast inom det området.

Ensamrättens innebörd

4 § Ensamrätten till ett näringskännetecken enligt 2 och 3 §§ innebär att ingen annan än innehavaren, utan dennes tillstånd, i näringsverksamhet får använda ett tecken som är

1. identiskt med näringskännetecknet och används för verksamhet av samma slag,

2. identiskt med eller liknar näringskännetecknet och används för verksamhet av samma eller liknande slag, om det finns en risk för förväxling, inbegripet risken för att användningen av tecknet leder till uppfattningen att det finns ett samband mellan den som använder tecknet och innehavaren av näringskännetecknet, eller

3. identiskt med eller liknar ett näringskännetecken som här i landet är känt inom en betydande del av omsättningskretsen, om användningen utan skälig anledning drar otillbörlig fördel av eller är till skada för näringskännetecknets särskiljningsförmåga eller anseende, oavsett om användningen avser verksamhet av samma, liknande eller annat slag.

Ensamrätten till ett registrerat företagsnamn hindrar inte att någon annan i näringsverksamhet använder ett tecken som avses i första stycket inom det område där företagsnamnet är skyddat, om det visas att innehavaren av företagsnamnet inte kan lida skada av detta.

Begränsning av ensamrätten

5 § Ensamrätten till ett näringskännetecken ger inte något självständigt skydd för en del av kännetecknet som saknar särskiljningsförmåga.

Ensamrätten till ett näringskännetecken hindrar inte att någon annan, när det sker i enlighet med god affärssed, i näringsverksamhet använder

1. sitt personnamn eller sin adress,

2. uppgifter om verksamhetens art eller uppgifter om en i verksamheten utbjuden varas eller tjänsts art, kvalitet, kvantitet, avsedda användning, värde, geografiska ursprung eller andra egenskaper eller tidpunkten för när varan är framställd eller tjänsten är utförd, eller

3. ett allmänt använt Ortsnamn.

Kolliderande rättigheter

6 § Gör flera anspråk på ensamrätt till näringskännetecken som är identiska eller liknar varandra på det sätt som anges i 4 §, ska den ha företräde som har tidigaste grund för sitt anspråk, om inte något annat följer av 7 §.

7 § Rätten till ett inarbetat näringskännetecken ska gälla vid sidan av en äldre rätt till ett näringskännetecken som är identiskt eller likartat på det sätt som anges i 4 §, om innehavaren av den äldre rätten inte inom rimlig tid har vidtagit åtgärder för att hindra användningen av det yngre kännetecknet. I dessa fall hindrar inte rätten till det yngre näringskännetecknet användningen av det äldre.

På yrkande av någon av parterna får en domstol i de fall som avses i första stycket om det är skäligt besluta att ett av kännetecknen, eller båda, endast

2 kap. Registrering av företagsnamn

Allmänna registreringsvillkor

1 § Ett företagsnamn får registreras endast om det kan särskilja innehavarens verksamhet från andras.

Vid bedömningen av om ett företagsnamn har särskiljningsförmåga ska hänsyn tas till den tid och omfattning som företagsnamnet har använts. Om företagsnamnet består enbart av en allmän benämning på verksamhetens art eller på en i verksamheten utbjuden vara eller tjänst eller om företagsnamnet utgörs enbart av ett allmänt använt Ortsnamn eller liknande, ska företagsnamnet i och för sig inte anses ha särskiljningsförmåga. Om en sådan beteckning som aktiebolag, handelsbolag eller ekonomisk förening eller förkortning av en sådan beteckning ingår i företagsnamnet, ska det vid bedömningen bortses från denna beteckning.

Hinder mot registrering på grund av hänsyn till allmänna intressen

2 § Ett företagsnamn får inte registreras om företagsnamnet

1. strider mot lag eller annan författning eller mot goda seder eller allmän ordning,
2. utan tillstånd innehåller en sådan statlig eller internationell beteckning som enligt lag eller annan författning inte får användas obehörigen som företagsnamn, eller något som lätt kan förväxlas med en sådan beteckning,
3. utan tillstånd innehåller ett sådant kännetecken som enligt lagen (2014:812) om skydd för kännetecken i den internationella humanitära rätten inte får användas obehörigen som företagsnamn, eller något som kan förväxlas med ett sådant kännetecken,
4. innehåller eller i väsentliga delar återger en äldre växtsortbenämning som avser en växtsort av samma eller närstående växtart, i den utsträckning växtsorten är skyddad enligt växtförädlarrättslagen (1997:306) eller unionsrätten, eller
5. i annat fall är ägnat att vilseleda allmänheten.

Hinder mot registrering på grund av andra rättigheter

3 § Ett företagsnamn får inte registreras om företagsnamnet

1. är identiskt med ett äldre näringskännetecken för verksamhet av samma slag,
2. är identiskt med eller liknar ett äldre näringskännetecken för verksamhet av samma eller liknande slag, om det finns en risk för förväxling, inbegripet risken för att användningen av företagsnamnet leder till uppfattningen att det finns ett samband mellan den som använder företagsnamnet och innehavaren av näringskännetecknet,
3. är identiskt med eller liknar ett äldre näringskännetecken som är känt inom en betydande del av omsättningskretsen, och användningen av företagsnamnet utan skäl原因 skulle dra otillbörlig fördel av eller vara till skada för näringskännetecknets särskiljningsförmåga eller anseende, oavsett om användningen avser verksamhet av samma, liknande eller annat slag, eller
4. kan förväxlas med ett kännetecken som användes här i landet eller i utlandet av någon annan vid tidpunkten för ansökan och som fortfarande används, om sökanden var i ond tro vid tidpunkten för ansökan.

4 § De hinder för registrering av ett företagsnamn som anges i 3 § 1–3 gäller på motsvarande sätt i fråga om

1. ett varumärke som är registrerat enligt 2 kap. varumärkeslagen (2010:1877) eller en internationell varumärkesregistrering som gäller i Sverige,
2. ett varumärke som är registrerat enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 av den 14 juni 2017 om EU-varumärken eller en internationell varumärkesregistrering som gäller i Europeiska unionen, och
3. ett inarbetat varukännetecken.

5 § Om det företagsnamn som en ansökan om registrering avser ska gälla i hela landet och det finns en äldre rättighet som utgörs av ett inarbetat näringskännetecken eller av ett sådant personnamn eller inarbetat varukännetecken som är skyddat enligt 1 kap. 3 §, finns det hinder mot registrering enligt 3 och 4 §§ endast om skyddet för den äldre rättigheten gäller inom en väsentlig del av landet.

6 § Ett företagsnamn får inte registreras om det innehåller eller består av

1. något som är ägnat att uppfattas som någon annans efternamn som har särskilt skydd eller någon annans allmänt kända konstnärsnamn eller ett likartat namn, om användningen av företagsnamnet skulle medföra en nackdel för bäraren av namnet och om namnet uppenbarligen inte syftar på någon sedan länge avliden,
2. något som kränker någon annans upphovsrätt till ett litterärt eller konstnärligt verk, eller
3. något som är ägnat att uppfattas som benämning på en stiftelse, ideell förening eller liknande sammanslutning.

7 § Bestämmelserna i 3, 4 och 6 §§ utgör inte hinder mot registrering, om den som innehar den äldre rättigheten medger registreringen.

Registrering på flera språk

8 § Ett företagsnamn får registreras på två eller flera språk, under förutsättning att språkversionerna stämmer överens till sitt innehåll. Det som sägs om företagsnamn i denna lag ska gälla för var och en av språkversionerna.

Registreringens giltighet

9 § Registreringen gäller från den dag då ansökan om registrering kom in till registreringsmyndigheten.

3 kap. Hävning av registrering

Grunder för hävning

Allmänna grunder

1 § En registrering av ett företagsnamn får hävas om

1. företagsnamnet har registrerats i strid mot denna lag eller mot annan författning,
2. registreringen fortfarande strider mot lagen,
3. rätten till företagsnamnet ändå inte får bestå enligt 1 kap. 7 §, och
4. annat inte följer av 2 § i detta kapitel.

En registrering får vidare hävas om

1. innehavaren har upphört att vara näringsidkare,
2. företagsnamnet har förlorat sin särskiljningsförmåga,

3. företagsnamnet har kommit att strida mot lag eller annan författning eller mot goda seder eller allmän ordning, eller

4. företagsnamnet har blivit vilseledande.

Vid en prövning av om en registrering ska hävas på grund av bristande särskiljningsförmåga ska endast sådan särskiljningsförmåga beaktas som företagsnamnet har förvärvat genom användning före ansökan om hävning.

2 § Om ett yrkande om hävning av en registrering av ett företagsnamn grundas på att ett äldre registrerat företagsnamn enligt 2 kap. 3 § utgör hinder och det vid tidpunkten för ansökan om hävning hade gått mer än fem år sedan frågan om registrering av det äldre företagsnamnet blev slutligt avgjord gäller följande. Registreringen av det yngre företagsnamnet får hävas endast om det äldre företagsnamnet, inom de fem senaste åren före ansökan om hävning, har tagits i verkligt bruk på det sätt som avses i 3 § för den verksamhet som ligger till grund för yrkandet.

Om det vid ansökan om registrering av det yngre företagsnamnet hade gått mer än fem år sedan frågan om registrering av det äldre företagsnamnet blev slutligt avgjord, ska det äldre företagsnamnet dessutom ha tagits i verkligt bruk inom de fem senaste åren före ansökan om registrering av det yngre företagsnamnet.

Om det äldre företagsnamnet inte har använts i den utsträckning som anges i första och andra styckena, får registreringen av det yngre företagsnamnet ändå hävas om det finns giltiga skäl till att det äldre företagsnamnet inte har använts i den utsträckningen.

Underlåten användning

3 § En registrering av ett företagsnamn får hävas om innehavaren inte har gjort verkligt bruk av företagsnamnet i Sverige för den verksamhet som det har registrerats för inom fem år från den dag då frågan om registrering slutligt har avgjorts eller inom en period av fem år i följd. Registreringen får dock inte hävas på grund av underlåten användning om det finns giltiga skäl till att företagsnamnet inte har använts.

Med sådan användning som avses i första stycket likställs att företagsnamnet används

1. i en annan form än den registrerade, om avvikelserna avser endast detaljer som inte förändrar företagsnamnets särskiljningsförmåga, och

2. av någon annan med innehavarens samtycke.

Registreringen får inte hävas om företagsnamnet har använts under tiden mellan utgången av femårsperioden och ingivandet av ansökan om hävning av registreringen. Användning som påbörjas eller återupptas efter femårsperiodens utgång och inom tre månader före ingivandet av ansökan om hävning ska dock lämnas utan avseende, om förberedelserna för att påbörja eller återuppta användningen vidtog efter det att innehavaren fått kännedom om att en ansökan om hävning kunde komma att göras.

Tillvägagångssätt

4 § Den som vill inleda ett förfarande för att häva en registrering kan föra talan vid domstol eller ansöka om hävning av registreringen hos berörd registreringsmyndighet enligt 5–19 §§ (administrativ hävning).

Ett förfarande för att häva en registrering med stöd av 1 § andra stycket eller 3 § eller 2 kap. 1 eller 2 § får också inledas av en myndighet. Regeringen kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela föreskrifter om vilken myndighet som får göra detta.

Ansökans innehåll

5 § En ansökan om administrativ hävning ska innehålla

1. uppgifter om parterna i den utsträckning som anges i 33 kap. 1 § rättegångsbalken,
2. ett yrkande om hävning och uppgift om den registrering som yrkandet avser, och
3. en redogörelse för de omständigheter som åberopas till grund för yrkandet om hävning.

Sökanden ska betala föreskriven ansökningsavgift.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela närmare föreskrifter om vad ansökan i övrigt ska innehålla.

Brister i ansökan

6 § Om ansökan är så bristfällig att den inte kan läggas till grund för handläggning av ärendet, ska registreringsmyndigheten förelägga sökanden att avhjälpa bristerna inom en viss tid. Detsamma gäller om sökanden inte har betalat ansökningsavgiften.

Om sökanden inte följer föreläggandet, ska ansökan avvisas. Sökanden ska upplysas om detta i föreläggandet.

Ansökan ska också avvisas om den avser någon annan åtgärd än hävning av en registrering eller om det finns något annat hinder mot att den tas upp till prövning.

Avskrivning vid återkallelse

7 § Om sökanden återkallar ansökan, ska ärendet skrivas av.

Ogrundad ansökan

8 § Om det kan antas att ansökan är ogrundad, ska ansökan behandlas som om innehavaren har bestridit den. I så fall ska 12 § tillämpas.

Föreläggande för innehavaren att yttra sig

9 § Tar registreringsmyndigheten upp ansökan till prövning, ska myndigheten förelägga innehavaren av registreringen att yttra sig inom en viss tid från det att ansökan delgavs innehavaren.

I föreläggandet ska innehavaren uppmanas att

1. ange om ansökan medges eller bestrids och, om ansökan bestrids, skälen för bestridandet, och
2. lämna de uppgifter om sig själv som avses i 33 kap. 1 § första–tredje styckena rättegångsbalken, i den utsträckning uppgifterna i ansökan är ofullständiga eller felaktiga.

I föreläggandet ska det upplysas om att ärendet kan komma att avgöras även om innehavaren inte svarar.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela närmare föreskrifter om vad föreläggandet i övrigt ska innehålla.

Delgivning av föreläggandet

10 § Föreläggandet enligt 9 § ska delges innehavaren. Delgivningen ska ske på det sätt som enligt rättegångsbalken gäller för delgivning av stämning i tvistemål.

En kopia av ansökningshandlingarna ska fogas till föreläggandet när handlingarna innehåller något utöver vad som framgår av föreläggandet.

Om sökanden ska se till att delgivning sker, ska 32 kap. 2 § rättegångsbalken tillämpas.

11 § Har registreringsmyndigheten inte kunnat delge föreläggandet, ska myndigheten pröva om försöken till delgivning ska fortsätta eller om sökanden ska erbjudas att själv se till att delgivning sker. Hänsyn ska tas till det arbete och den kostnad som dithills har lagts ned på delgivningen, förutsättningarna för att fortsätta försök ska lyckas samt omständigheterna i övrigt. Om sökanden inte antar erbjudandet, ska ansökan avvisas.

Om sökanden ska se till att delgivning sker, ska 32 kap. 2 § rättegångsbalken tillämpas.

Överlämnande till domstol

12 § Om innehavaren i rätt tid bestrider ansökan, ska registreringsmyndigheten underrätta sökanden om detta. Vill sökanden vidhålla sitt yrkande, kan han eller hon begära att ärendet ska överlämnas till domstol.

En begäran om överlämnande ska ha kommit in till registreringsmyndigheten inom en månad från den dag då underrättelsen om bestridandet sändes till sökanden. I sin begäran ska sökanden ange de omständigheter och de bevis som åberopas och vad som ska styrkas med varje bevis. Sökanden ska samtidigt ge in de skriftliga bevis och andra handlingar som åberopas.

Om sökanden har begärt överlämnande i rätt tid, ska registreringsmyndigheten överlämna ärendet till domstolen. Om sökanden inte har begärt överlämnande i rätt tid, ska ärendet skrivas av.

13 § En underrättelse om att innehavaren har bestridit ansökan enligt 12 § första stycket ska innehålla en upplysning om

1. att sökanden kan begära överlämnande till domstol,
2. inom vilken tid en sådan begäran ska ges in,
3. vad en sådan begäran ska innehålla, och
4. det som i övrigt anges i 12 §.

Hävning av registreringen

14 § Har innehavaren inte bestridit ansökan i rätt tid, ska registreringsmyndigheten häva registreringen i enlighet med ansökan.

Återvinning

15 § Innehavaren av en registrering som hävts enligt 14 § får ansöka om återvinning. En sådan ansökan ska ha kommit in till registreringsmyndigheten inom en månad från dagen för beslutet.

Om innehavaren har ansökt om återvinning i rätt tid, ska registreringsmyndigheten överlämna ärendet till domstolen. I annat fall ska myndigheten avvisa ansökan.

Underrättelser

16 § En underrättelse om hävning ska sändas till sökanden och innehavaren.

Om en ansökan om hävning avvisas, ska registreringsmyndigheten underrätta sökanden om detta. Om en ansökan om återvinning avvisas, ska myndigheten underrätta innehavaren om detta. Meddelar myndigheten något

annat beslut som innebär att ärendet avgörs, ska både sökanden och innehavaren underrättas om beslutet, om det inte är uppenbart onödigt.

SFS 2018:1653

Rättskraft

17 § Sedan tiden för ansökan om återvinning löpt ut, har ett beslut om hävning enligt 14 § rättskraft i enlighet med vad som gäller för en dom i ett tvistemål som har fått laga kraft.

Den fortsatta handläggningen i domstolen

18 § Om ett ärende har överlämnats till domstolen, ska talan anses väckt när ansökan om administrativ hävning kom in till registreringsmyndigheten. De handlingar som sökanden har gett in ska anses som en stämningsansökan. Stämning ska anses utfärdad när domstolen beslutar om målets handläggning.

19 § Om ett ärende har överlämnats till domstolen, ska käranden betala föreskriven tilläggsavgift. I ett sådant fall ska det som anges i 42 kap. 3 och 4 §§ rättegångsbalken om ansökningsavgift gälla tilläggsavgiften.

Om ett mål där registreringsmyndigheten har beslutat om hävning avvisas av domstolen på grund av att tilläggsavgiften inte har betalats, ska domstolen samtidigt undanröja myndighetens beslut.

Överklagande

20 § Ett beslut enligt 14 § om administrativ hävning av en registrering av ett företagsnamn får inte överklagas. Detsamma gäller ett beslut om överlämnande till domstol eller avskrivning enligt 12 § tredje stycket. Andra beslut i ärenden om administrativ hävning får överklagas till Patent- och marknadsdomstolen inom tre veckor från dagen för beslutet. Beslut under handläggningen av ett sådant ärende får inte överklagas särskilt.

Bemyndigande

21 § Regeringen får meddela föreskrifter om avgifter i ärenden om administrativ hävning av en registrering enligt denna lag.

Avregistrering efter hävning

22 § Om registreringen av ett företagsnamn har hävts av registreringsmyndigheten enligt 14 § eller av domstolen, ska registreringsmyndigheten avregistrera företagsnamnet när avgörandet har fått laga kraft. Beslutet om avregistrering ska kungöras.

I samband med att en registrering av ett företagsnamn hävs, får registreringsmyndigheten eller domstolen besluta att företagsnamnet ska få stå kvar i registret under en viss tid, om det skäligen behövs för att innehavaren ska kunna anta ett nytt företagsnamn och ansöka om dess registrering.

Verkan av en hävning

23 § Om en registrering av ett företagsnamn har hävts med stöd av 1 § första stycket, ska registreringen anses aldrig ha haft någon verkan.

Om en registrering har hävts med stöd av 1 § andra stycket eller 3 §, ska registreringen anses ha förlorat sin verkan från dagen för ansökan om hävning. På yrkande av en part får domstolen eller, vid administrativ hävning, registreringsmyndigheten bestämma att registreringen i stället ska

4 kap. Överlåtelse och förbud mot utmätning

1 § Ett företagsnamn får överlåtas endast i samband med en överlåtelse av den näringsverksamhet där det används.

En överlåtelse av näringsverksamheten omfattar även företagsnamnet, om inte något annat har avtalats. Detta gäller dock inte om företagsnamnet innehåller överlåtarens eller, vid överlåtelse av ett handelsbolags verksamhet, en bolagsmans efternamn.

Om det i ett dödsbo ingår ett företagsnamn som innehåller den avlidnes efternamn, får en boutredningsman inte överlåta företagsnamnet utan samtycke av dödsbodelägarna.

2 § Ett företagsnamn får inte utmätas. Försätts innehavaren i konkurs, ingår dock rätten till företagsnamnet i konkursboet, om inte företagsnamnet innehåller gäldenärens eller, vid ett handelsbolags konkurs, en bolagsmans efternamn. Ett företagsnamn som inte ingår i ett konkursbo får likväl användas under den tid verksamheten fortsätter för boets räkning.

5 kap. Straffansvar, vitesförbud, skadestånd m.m.

Straffansvar

1 § Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet gör intrång i rätten till ett näringskännetecken (företagsnamnsintrång) ska dömas till böter eller fängelse i högst två år. Den som har överträtt ett vitesförbud enligt 3 § får inte dömas till ansvar för intrång som omfattas av förbudet.

För försök eller förberedelse till brott enligt första stycket döms det till ansvar enligt 23 kap. brottsbalken.

Åklagaren får väcka åtal för brott endast om målsäganden anger brottet till åtal och åtal av särskilda skäl är motiverat från allmän synpunkt.

Förverkande

2 § Den egendom som ett brott enligt 1 § gäller ska förklaras förverkad, om det inte är uppenbart oskäligt. I stället för egendomen får dess värde förklaras förverkat. Även utbyte av sådant brott ska förklaras förverkat, om det inte är uppenbart oskäligt. Detsamma gäller vad någon har tagit emot som ersättning för kostnader i samband med ett sådant brott, eller värdet av det mottagna, om mottagandet utgör brott enligt 1 §.

Egendom som har använts som hjälpmedel vid brott enligt 1 § får förklaras förverkad, om det behövs för att förebygga brott eller om det annars finns särskilda skäl. Detsamma gäller egendom som varit avsedd att användas som hjälpmedel vid brott enligt 1 §, om brottet har fullbordats eller om förfarandet har utgjort ett straffbart försök eller en straffbar förberedelse. I stället för egendomen får dess värde förklaras förverkat.

Vitesförbud

3 § På yrkande av den som har lidit företagsnamnsintrång får domstolen vid vite förbjuda den som gör eller medverkar till intrånget att fortsätta med det.

Domstolen får meddela vitesförbud för tiden till dess att målet slutligt har avgjorts eller något annat har beslutats, om

1. käranden visar sannolika skäl för att det förekommer företagsnamnsintrång eller medverkan till intrång, och

2. det skäligen kan befaras att svaranden, genom att fortsätta intrånget eller medverkan till det, förringar värdet av ensamrätten till näringskännetecknet.

Innan ett förbud enligt andra stycket meddelas ska svaranden ha fått tillfälle att yttra sig, om inte ett dröjsmål skulle medföra risk för skada.

Första–tredje styckena tillämpas också i fråga om försök eller förberedelse till intrång.

4 § Ett förbud enligt 3 § andra stycket får meddelas endast om käranden ställer säkerhet hos domstolen för den skada som kan tillfogas svaranden. Om käranden inte kan ställa säkerhet, får domstolen befria honom eller henne från detta.

Bestämmelserna i 2 kap. 25 § utsökningsbalken ska tillämpas i fråga om vilken säkerhet som ska ställas. Säkerheten ska prövas av domstolen, om den inte har godkänts av svaranden.

5 § Om ett förbud har meddelats enligt 3 § andra stycket, ska domstolen när målet avgörs pröva om förbudet fortfarande ska bestå.

I fråga om överklagande av beslut enligt 3 § andra stycket och 4 § och i fråga om handläggningen i högre domstol tillämpas rättegångsbalkens bestämmelser om överklagande av beslut enligt 15 kap. rättegångsbalken.

6 § En talan om utdömande av vite förs av den som har ansökt om förbudet.

Skadestånd

7 § Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet gör företagsnamnsintrång ska betala skälig ersättning för utnyttjandet av näringskännetecknet samt ersättning för den ytterligare skada som intrånget har medfört. När storleken på ersättningen för ytterligare skada bestäms ska hänsyn särskilt tas till

1. utebliven vinst,
2. vinst som den som har begått intrånget har gjort,
3. skada på näringskännetecknets anseende,
4. ideell skada, och
5. rättighetshavarens intresse av att intrång inte begås.

Den som utan uppsåt eller oaktsamhet gör företagsnamnsintrång ska betala ersättning för utnyttjandet av näringskännetecknet i den utsträckning det är skäligt.

Begränsning av straffansvar, skadeståndsskyldighet och möjlighet till förverkande

8 § Om ett företagsnamnsintrång avser ett företagsnamn som är skyddat enbart på grund av registrering,

1. ska det inte dömas till ansvar enligt 1 § för det intrång som har gjorts före registreringsdagen,

2. får förverkande enligt 2 § inte avse det intrång som har gjorts före registreringsdagen, och

3. ska ersättning enligt 7 § betalas för det intrång som har skett före registreringsdagen endast om intrånget har gjorts uppsåtligen.

9 § Rätten till ersättning för skada preskriberas om talan inte väcks inom fem år från det att skadan uppkom. Rätten till ersättning med anledning av intrång i ett företagsnamn som är skyddat enbart på grund av registrering preskriberas dock inte i något fall tidigare än ett år från registreringsdagen.

Åtgärder med egendom och hjälpmedel

10 § På yrkande av den som har lidit företagsnamnsintrång får domstolen, efter vad som är skäligt, besluta att egendom som det olovligen förekommer näringskännetecken på ska återkallas från marknaden, ändras eller förstöras eller att någon annan åtgärd ska vidtas med den. Detsamma gäller i fråga om hjälpmedel som har använts eller varit avsett att användas vid intrånget.

Sådan egendom som avses i första stycket får tas i beslag, om det skäligen kan antas att ett brott enligt 1 § har begåtts. I fråga om ett sådant beslag tillämpas reglerna om beslag i brottmål i allmänhet.

Första och andra styckena tillämpas också i fråga om försök eller förberedelse till intrång.

11 § Ett beslut om åtgärd enligt 10 § första stycket får inte innebära att den som har lidit företagsnamnsintrång ska betala ersättning till den som åtgärden riktas mot.

Åtgärderna ska bekostas av svaranden om det inte finns särskilda skäl mot detta.

Ett beslut enligt 10 § ska inte meddelas, om förverkande eller någon åtgärd till förebyggande av missbruk ska beslutas enligt 2 § eller enligt brottsbalken.

Spridning av information om dom

12 § I ett mål om företagsnamnsintrång får domstolen på yrkande av käranden besluta att den som har gjort eller medverkat till intrånget ska bekosta lämpliga åtgärder för att sprida information om domen i målet.

Första stycket tillämpas också i fråga om försök eller förberedelse till intrång.

6 kap. Informationsföreläggande och intrångsundersökning

Informationsföreläggande

Grundläggande bestämmelser

1 § Om en sökande visar sannolika skäl för att någon har gjort ett företagsnamnsintrång, får domstolen vid vite besluta att någon eller några av dem som anges i andra stycket ska ge sökanden information om ursprung och distributionsnät för de varor eller tjänster som intrånget gäller (informationsföreläggande). Ett sådant beslut får meddelas på yrkande av den som har lidit intrånget. Det får meddelas bara om informationen kan antas underlätta utredningen av ett intrång som avser varorna eller tjänsterna.

Ett informationsföreläggande får riktas mot den som

1. har gjort eller medverkat till intrånget,
2. i kommersiell skala har förfogat över en vara som intrånget gäller,
3. i kommersiell skala har använt en tjänst som intrånget gäller,
4. i kommersiell skala har tillhandahållit en elektronisk kommunikationstjänst eller en annan tjänst som har använts vid intrånget, eller

5. har identifierats av någon som anges i 2–4 såsom delaktig i tillverkningen eller distributionen av en vara eller tillhandahållandet av en tjänst som intrånget gäller.

Information om varors eller tjänsters ursprung och distributionsnät kan särskilt avse

1. namn på och adress till producenter, distributörer, leverantörer och andra som har innehaft varorna eller tillhandahållit tjänsterna,
2. namn på och adress till avsedda grossister och detaljister, och
3. uppgifter om hur mycket som har producerats, levererats, mottagits eller beställts och om vilket pris som har bestämts för varorna eller tjänsterna.

Första–tredje styckena tillämpas också i fråga om försök eller förberedelse till intrång.

2 § Ett informationsföreläggande får meddelas endast om skälen för åtgärden uppväger den olägenhet eller det men i övrigt som åtgärden innebär för den som drabbas av den eller för något annat motstående intresse.

Skyldigheten att lämna information enligt 1 § omfattar inte uppgifter vars yppande skulle röja att uppgiftslämnaren eller någon till honom eller henne närstående som avses i 36 kap. 3 § rättegångsbalken har begått en brottslig gärning.

I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) finns bestämmelser som begränsar hur mottagna personuppgifter får behandlas.

Handläggningen av frågor om informationsföreläggande

3 § Om ett yrkande om informationsföreläggande riktar sig mot den som är sökandens motpart i ett mål om intrång, ska de bestämmelser om rättegång som gäller för det målet tillämpas. Ett beslut om informationsföreläggande får överklagas särskilt.

Om yrkandet om informationsföreläggande riktar sig mot någon annan än den som anges i första stycket, ska lagen (1996:242) om domstolsärenden tillämpas. Domstolen får bestämma att vardera parten ska svara för sina rättegångskostnader.

En talan om utdömande av vite förs av den som har ansökt om föreläggandet.

Rätt till ersättning

4 § Den som på grund av 1 § andra stycket 2–5 har förelagts att enligt första stycket samma paragraf lämna information, har rätt till skälig ersättning för kostnader och besvär. Ersättningen ska betalas av den som har framställt yrkandet om informationsföreläggande.

Underrättelseskyldighet i vissa fall

5 § Den som tillhandahåller en elektronisk kommunikationstjänst och som till följd av ett informationsföreläggande har lämnat ut information som avses i 6 kap. 20 § lagen (2003:389) om elektronisk kommunikation, ska sända en skriftlig underrättelse om detta till den som uppgifterna gäller tidigast efter en månad och senast tre månader från det att informationen lämnades ut. Kostnaden för underrättelsen ersätts enligt 4 §.

Grundläggande bestämmelser

6 § Om det skäligen kan antas att någon har gjort eller medverkat till ett företagsnamnsintrång, får domstolen för att bevisning ska kunna säkras om intrånget besluta att en undersökning får göras hos denne för att söka efter föremål eller handlingar som kan antas ha betydelse för en utredning om intrånget (intrångsundersökning). Ett sådant beslut får meddelas på yrkande av den som har lidit intrånget. Om en rättegång inte är inledd, ska yrkandet framställas skriftligen.

Första stycket tillämpas också i fråga om försök eller förberedelse till intrång.

7 § Ett beslut om intrångsundersökning får meddelas endast om skälen för åtgärden uppväger den olägenhet eller det men i övrigt som åtgärden innebär för den som drabbas av den eller för något annat motstående intresse.

Handläggningen av frågor om intrångsundersökning

8 § Innan ett beslut om intrångsundersökning meddelas ska motparten ha fått tillfälle att yttra sig. Domstolen får dock omedelbart meddela ett beslut som gäller till dess att annat har beslutats, om ett dröjsmål skulle medföra risk för att föremål eller handlingar som har betydelse för utredningen om intrånget skaffas undan, förstörs eller förvanskas.

I övrigt ska en fråga om intrångsundersökning som uppkommer då en rättegång inte är inledd handläggas på samma sätt som om frågan har uppkommit under en rättegång.

Ställande av säkerhet

9 § Ett beslut om intrångsundersökning får meddelas endast om sökanden ställer säkerhet hos domstolen för den skada som kan tillfogas motparten. Om sökanden inte kan ställa säkerhet, får domstolen befria honom eller henne från detta.

Bestämmelserna i 2 kap. 25 § utsökningsbalken ska tillämpas i fråga om vilken säkerhet som ska ställas. Säkerheten ska prövas av domstolen, om den inte har godkänts av motparten.

Beslut om intrångsundersökning

10 § Ett beslut om intrångsundersökning ska innehålla uppgifter om

1. vilket ändamål undersökningen ska ha,
2. vilka föremål och handlingar som det får sökas efter, och
3. vilka utrymmen som får genomsökas.

Om det behövs, ska domstolen även besluta om andra villkor för verkställandet.

Överklagande av beslut

11 § I fråga om överklagande av domstolens beslut om intrångsundersökning och i fråga om handläggningen i högre domstol gäller vad som föreskrivs i rättegångsbalken om överklagande av beslut enligt 15 kap. rättegångsbalken.

12 § Ett beslut om intrångsundersökning gäller omedelbart. Om ansökan om verkställighet inte har gjorts inom en månad från beslutet, upphör det att gälla.

13 § Ett beslut om intrångsundersökning verkställs av Kronofogdemyndigheten enligt de villkor som domstolen har beslutat och med tillämpning av 1–3 kap., 17 kap. 1–5 §§ och 18 kap. utsökningsbalken. Sökandens motpart ska underrättas om verkställigheten endast om beslutet om intrångsundersökning har tillkommit efter det att motparten hörts. Myndigheten har rätt att ta fotografier och göra film- och ljudupptagningar av sådana föremål som den får söka efter. Myndigheten har också rätt att ta kopior av och göra utdrag ur sådana handlingar som den får söka efter.

En intrångsundersökning får inte omfatta en skriftlig handling som avses i 27 kap. 2 § rättegångsbalken.

Juridiskt biträde och rätt att närvara vid intrångsundersökningen

14 § När ett beslut om intrångsundersökning ska verkställas, har motparten rätt att tillkalla ett juridiskt biträde. Verkställigheten får inte påbörjas innan biträdet har inställt sig. Detta gäller dock inte om

1. undersökningen därigenom onödigt fördröjs, eller
2. det finns en risk att ändamålet med åtgärden annars inte uppnås.

Vid verkställigheten får Kronofogdemyndigheten vid behov anlita en sakkunnig som biträde.

Myndigheten får tillåta att sökanden eller ett ombud för sökanden är närvarande vid undersökningen för att kunna lämna upplysningar. Om ett sådant tillstånd ges, ska myndigheten se till att sökanden eller ombudet inte i större utsträckning än som kan motiveras av verkställigheten får kännedom om förhållanden som kommer fram.

Återgång av en åtgärd vid intrångsundersökning

15 § Om sökanden inte inom en månad från det att verkställigheten avslutats väcker talan eller på något annat sätt inleder ett förfarande om saken, ska en åtgärd som vidtagits vid verkställigheten av intrångsundersökningen omedelbart gå åter, i den utsträckning det är möjligt. Detsamma gäller om ett beslut om intrångsundersökning upphävs sedan verkställighet genomförts.

Hantering av material från intrångsundersökningen

16 § Kronofogdemyndigheten ska förteckna fotografier och film- och ljudupptagningar av föremål samt kopior av och utdrag ur handlingar från intrångsundersökningen. Materialet ska hållas tillgängligt för sökanden och motparten.

7 kap. Övriga bestämmelser

Behörig domstol

1 § Patent- och marknadsdomstolen är rätt domstol i mål och ärenden enligt denna lag om de inte ska handläggas enligt lagen (1974:371) om rättegången i arbetstvister.

Det som sägs i rättegångsbalken om inskränkning av domstols behörighet i fråga om tvist som ska tas upp i annan ordning än inför domstol ska inte

Underrättelse om dom

2 § Domstolen ska underrätta registreringsmyndigheten om en dom som gäller

1. hävning av en registrering av ett företagsnamn, eller
2. intrång i ett registrerat företagsnamn.

Domstolen ska även underrätta registreringsmyndigheten om en dom i ett mål där det förts en fastställelse talan avseende ett registrerat företagsnamn.

Invändning om ogiltighet

3 § Om det förs en talan om intrång i ett registrerat företagsnamn och den som talan förs mot gör gällande att registreringen är ogiltig, får frågan om ogiltighet prövas endast sedan en talan om hävning har väckts. Domstolen får förelägga den som gör gällande att registreringen är ogiltig att inom en viss tid väcka en sådan talan. Utan att en talan om hävning har väckts får dock frågan om ogiltighet prövas i ett brottmål och i ett fall som avses i 4 §.

Första stycket ska också tillämpas om det i ett mål som gäller fastställelse talan avseende ett registrerat företagsnamn görs gällande att registreringen är ogiltig.

Särskilda förutsättningar för att bifalla en talan som avser intrång

4 § Om det förs en talan om intrång i ett registrerat företagsnamn och det vid tidpunkten för talans väckande hade gått mer än fem år sedan frågan om registrering av företagsnamnet blev slutligt avgjord gäller följande. Talan får bifallas endast om företagsnamnet, inom de fem senaste åren före talans väckande, har tagits i verkligt bruk på det sätt som avses i 3 kap. 3 § för den verksamhet som ligger till grund för talan.

Om en talan enligt första stycket avser intrång genom användning av ett yngre registrerat företagsnamn och det vid ansökan om registrering av det yngre företagsnamnet hade gått mer än fem år sedan frågan om registrering av det äldre företagsnamnet blev slutligt avgjord, ska det äldre företagsnamnet dessutom ha tagits i verkligt bruk inom de fem senaste åren före ansökan om registrering av det yngre företagsnamnet.

Om det äldre företagsnamnet inte har använts i den utsträckning som anges i första och andra styckena, får talan ändå bifallas om det finns giltiga skäl till att det inte har använts i den utsträckningen.

Första–tredje styckena ska också tillämpas när det förs en fastställelse talan om att ett visst förfarande utgör intrång i ett registrerat företagsnamn.

Hinder mot att döma till ansvar m.m.

5 § Om en registrering av ett företagsnamn har hävts med stöd av 3 kap. 1 § första stycket, får domstolen inte döma till ansvar enligt 5 kap. 1 § eller besluta om ersättning eller annan åtgärd enligt 5 eller 6 kap. Om en registrering har hävts med stöd av 3 kap. 1 § andra stycket eller 3 §, får domstolen inte döma till ansvar enligt 5 kap. 1 §.

Behandling av personuppgifter

6 § Utöver det som anges i 3 kap. 8 och 9 §§ lagen (2018:218) med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning får personuppgifter om lagöverträdelse som innefattar brott enligt 5 kap. 1 §

behandlas om detta är nödvändigt för att ett rättsligt anspråk ska kunna fastställas, göras gällande eller försvaras.

SFS 2018:1653

Firmateckning

7 § Firmateckning görs genom ett tydligt angivande av det fullständiga företagsnamnet och underskrift med namn av firmatecknare. Vid firmateckning för en sådan del av verksamheten som drivs under ett särskilt företagsnamn, ska även företagsnamnet för hela verksamheten anges.

Under likvidation eller konkurs ska firmateckning göras med ett tillägg som anger det ändrade förhållandet.

I fråga om firmateckning gäller i övrigt vad som är särskilt föreskrivet i andra författningar.

Företagsnamn som fastställs i särskild ordning

8 § En myndighet eller en annan inrättning eller sammanslutning för vilken regeringen har fastställt ett företagsnamn har ensamrätt till detta som om företagsnamnet hade blivit registrerat enligt denna lag.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2019.
 2. Genom lagen upphävs firmalagen (1974:156).
 3. Den upphävda lagen gäller dock fortfarande
 - a) för åtgärder som har vidtagits eller rättigheter som har förvärvats före ikraftträdandet, och
 - b) i fråga om bestämmelserna om behörig domstol och handläggning i domstol, för mål och ärenden som har inletts i allmän domstol före den 1 september 2016.
 4. Den nya lagen tillämpas även på näringskännetecken som har inarbetats, firmor som har registrerats och ansökningar om registreringar som har gjorts före ikraftträdandet, om inte annat följer av 3.
 5. Nationella och internationella varumärken som genom registrering har beviljats skydd i Sverige enligt äldre föreskrifter ska anses utgöra sådana varumärken som avses i 2 kap. 4 § 1.
 6. Sveriges riksbank och Svenska Skeppshypotekskassan samt annan inrättning eller sammanslutning som har fått ensamrätt till sin firma enligt 27 § firmalagen ska fortfarande ha ensamrätt till firman som om denna hade blivit registrerad som ett företagsnamn enligt denna lag.

På regeringens vägnar

STEFAN LÖFVEN

HELÉNE FRITZON
(Justitiedepartementet)